

JUMALATEENISTUSED PÜHAPÄEVITI KELL II

07.06 Jutlus:

14.06 Jutlus:

28.06 Jutlus:

ERITEATED

14.06 kell 11 **Vabaõhuteenistus** Kolgata ees, koolilõpetajate õnnitlemine, muusika koos ansambliga **Robirohi**; järgneb ühine **piknik**: palume igaühel kaasa võtta toitu oma leibkonna jaoks

21.06 kell 16 **Surnuaiapäeva** vabaõhuteenistus Tartu baptisti kalmistul

LAAGRID

9.-12.07 Kolgata kogudusepere laager „Piibel loeb“ Nuutsakul

PEREKONDLIKUD TEATED

Emadepäeval oli laste õnnistamine. Õnnistati: Hans Elias Kaljapulk
Elias Kork
Astrid Linda Razgonjajeva
Ester Eden Razgonjajeva

Uudiskirja toimkond
Mare Sumburg
Leho Paldre
Kerli Valk
Kujundus
Küllli Prillop

LHV: EE11 7700 7710 0114 3596
SEB: EE34 1010 1520 0181 0001
SWED: EE66 2200 2210 1817 7924
Saaja: Tartu Kolgata Baptistikogudus
Selgitus: Annetus

Address:
Veski 40
50409 Tartu

Telefon: 5558 7098
E-post: pastor@kolgata.ee
Koduleht: www.kolgata.ee
Facebook: Kolgata kogudus
youtube.com/KolgataKogudus

Juuni 2026 • Kolgata kogudus
UUDISKIRI

Mina ja meie

Hiljuti noortetunni paneelvestluses tuli teemaks tänapäeva ühiskonnas aina olulisem „õigus teha, mida tahan“. See on justkui kõige alus. Tõsi, sellel on ka seadustega seatud piirangud, aga aja jooksul need üha vähenevad. Eesmärgiga, et igaüks saaks võimalikult palju teha, mida ta tahab. Aga selget alust, kas mingi tegevus on õige või vale, ühiskonnas ei ole.

Nende suundumuste taustal on minu jaoks arusaamatu: kuidas peaks näiteks riigikaitse välja nägema? See tähendab ju potentsiaali ennast ohverdada teiste kaitsmise nimel. Miks see peaks toimima? Mul on tuttavaid, kes ütlevad, et nemad küll ei tahaks niimoodi panustada.

Mesilased on ühiselulised putukad, kelle elukorraldus on väga selgelt suunatud mesilaspere vajadusi silmas pidades. Kui mesilased otsustaks teha, mida igaüks tahab, siis pere hukkukuks. Mesilaste eeskuju peale mõeldakse ka laulupidude laulus „Ta lendab mesipuu poole“.

Meie praeguse ajaga võiks võib-olla võrrelda Iisraeli ajaloo „kohtumõistjate aega“, mille kohta on öeldud: „Neil päevil ei olnud Iisraelis kuningat, iga mees tegi, mis tema enese silmis õige oli.“ (Km 17:6) Ja tehti ka palju kurja.

Kristliku koguduse tähendus on olla maailmast „eraldatud“. Me ei pea ühiskonna suundumustega kaasa minema. Kogudust võrreldakse ka perekonnaga. Vennad ja õed. Koos tegutsejad. Kristlaste kohta on ootus: „Aga meie, kes me oleme tugevad, peame kandma jõuetute nõrkusi ega tohi elada enese meeleheaks. Igaüks meist olgu meelepärane ligimese heaks tema ülesehitamiseks.“ (Ro 15:1-2) See väljapoole andmine teeb tegelikult elu rikkamaks, isegi kui algul näib vastupidi. Teadlased on leidnud, et õnnelikumad on inimesed, kes tegutsevad suurema eesmärgi nimel kui „mina ise“. Aga olulisim selle juures on otsida ja püüda teha omas elus Jumala tahtmist.

Raul Rosenvald

Koguduste Karika Festivalilt

võidukalt tagasi

Koguduste Karika Festival on Kolgata jalkapoiste jaoks suure tähtsusega. Oleme turniiril osalenud juba aastaid. Esimestel aastatel mängisime Suigu koguduse alt. Olles kõigist väiksemad, kaotasime kõik mängud, kuid me ei andnud alla ja läksime alati järgmisel aastal tagasi.

Sel aastal panime Kolgatalt välja kaks meeskonda. Mõlemal meeskonnal oli oma eesmärk. Kolgata 1. meeskond läks turniirile eesmärgiga see võita, Kolgata 2. meeskond aga läks pigem mängurõõmu pärast. Nende jaoks oleks juba ühe värava löömine olnud suur edusamm võrreldes eelmise aastaga.

Turniiri tase oli minu arvates tugevam kui kunagi varem. Meeskonnad, kes meile vastu tulid, olid nii füüsiliselt tugevad kui ka tehniliselt osavad. Samas olid ka Kolgata meeskonnad tugevamad kui varasematel aastatel. Eriti üllatas Kolgata 2. meeskond, kes pääses neljaliikmelisest alagrupist edasi.

Sel aastal värvasime meeskonda ka inimesi väljastpoolt kogudust, lootuses,

et festivali kristlik õhkkond jätab neile hea mulje. Rõõm oli näha, et mõned neist tulid pärast turniiri ka jumalateenistusele.

Viimastel aastatel oleme Kolgata meeskonnaga Koguduste Karikal üsna hästi esinenud. Kaks aastat tagasi tulime teiseks ning eelmisel aastal saime neljanda koha. Sel aastal suutsime aga karika koju tuua. Finaalis läksime 1:0 juhtima ja hoidsime edu seisuga mängu lõpuni. Lisaks võitis meie mängija Joonas nii parima mängija kui ka parima väravaküti tiitli.

Suur rõõm oli sellest, et Kolgatalt tuli Paidesse kaasa mitu autotäit noori. Tore oli koos aega veeta ning mängude vahelistel pausidel vestelda. Üks asi on jalgpalli mängida, teine aga inimestega sõbraks saada ja suhteid luua.

Rõõmustav oli ka see, et turniiri korraldajad jagasid kohapeal evangeelset sõnumit. Oli selgelt tajuda, et tegemist on kristliku üritusega. Au Jumalale, et meie riigis võib toimuda niisugune tore festival.

Andreas Valk

Seenioride kodugrupi kevadine sõit

Tartust Tartusse

Üheksatunnise teekonna Tartust Tartusse – üle Emajõe lähte, läbi Viljandi ja Heimtali, üle Väikse Emajõe suudme ning läbi Rõngu – läbis 14. mail kümme inimest. Ilm oli hea nii autosõiduks kui ka jalutamiseks, sest tuul oli vaikne, õhk 10–16 kraadi, päike paistis kas otse või pilve tagant ja vihma polnud. Puude äsja avanenud lehestikud särelesid päikese käes, rohi oli roheline, võililleväljad ja talirapsipõllud õitest kollased, toomingapadrikud valged, viljapuuaiad valged või heleroosad.

Viljandi on nagu Lõuna-Saksamaa mäginne linnake, näitas pastor Leho, kui ta järvepoolset külge pidi linna sisenedes sõidutas meid nii nõlva all kui nõlval endal, lastes kogeda järsult tõusvaid ja laskuvaid tänavaid. Sealsed majad ja aiad olid vanad ja väarikad ning Viljandi avanes meile iseteadva, enesega rahul oleva tugeva linnana.

Uudistasime Jaani kirikut, ka Anu Raua tehtud vaipa „Taevaredel“. Jalutasime Lossimägedes. Vaatasime Kondase keskuses giidi selgituste saatel Johann Köleri 200. sünniaastapäevale pühendatud näitust, kus esitleti Köleri originaaltöid. Maali „Pr. Varese portree“ kohta rääkis giid, et kujutatud on kaupmeheproua. Tekkis oletus, et ehk

on tegemist meie pastoriproua sugulasega, sest Ene on Viljandis tegutsenud „Varese“ poe omaniku suguvõsast, ja miks ei võinud maalitud prouagi selle poe omaniku naine olla.

Lõunastamine asutuses „Grand Hotel Viljandi“ oli meeldiv elamus. Viljandi baptistikirikut näitas ja koguduse tegemistest rääkis meile abipastor Tarmo Sirkel. Taevaminemise püha tähistamiseks luges Leho Piiblist vastavat kirjakohta. Oli hea osadus ses kirikus.

Heimtali põhikooli hooneid ja ümbrust uudistades märkasime südamlikku detaili – mälestustahvliit koolis aastakümneid töötanud koolitädile. Rõngu Pagari poes osteldes jäi aga silma naljakas detail – klassikalisel täidiskreemiga pärmitainasaiakesel on nimi ära muudetud, Moskva saiakesest on saanud Kiievi saiake. Heimtali kooli fuajees käisime klaaspõranda peal, mille all nägime kivimüüre ning nende vahel ja peal kasvavaid sõnajalgade moodi rohelisi taimi, mälestust vanaaegse mõisa õhkküttesüsteemist.

Kevadsõidul osalenud Ermo, Leho, Maire, Maret, Olga, Reet, Taavi, Tiit, Tiit ja Urve on tänulikud muljeterohke helge päeva eest.

Tiiu Toompuu ja Maret Saar